

ननुलोकादीनांपतिरिन्द्रोऽस्येवसत्यम् तथाऽपिवेदादीनांकल्पं पालनेदक्षम् ॥२२॥ वामनमुपेंद्रंकल्पयांचक्रे ॥२३॥ देवयानेनमार्गेण विमानेने
तिवा ॥२४॥ २५॥ २६॥ २७॥ एतच्चरितमाख्यातमिति विशेषोक्त्या अन्यान्यपिसंतीत्युक्तम् ॥२८॥ तानितर्हि निःशेषाणि वर्णनीयानीत्यपे
क्षायामाह पारमिति उरुबहुविक्रमतो विष्णोर्महिम्नः पारंयोगृणानो भवति समर्त्यः पार्थिवानिरजांस्यपि विममे गणितवान् यथा पार्थिवपरमाणुग

वेदानां सर्वदेवानां धर्मस्य यशसः श्रियः ॥ मंगलानां व्रतानां च कल्पं स्वर्गापवर्गयोः ॥२२॥ उपेंद्रंकल्पयां
चक्रे पतिं सर्वविभूतये ॥ तदा सर्वाणि भूतानि भृशं मुमुदिरे नृप ॥२३॥ ततस्त्विन्द्रः पुरस्कृत्य देवयानेन वामन
म् ॥ लोकपालैर्दिवं निन्ये ब्रह्मणा चानुमोदितः ॥२४॥ प्राप्य त्रिभुवनं चेंद्र उपेंद्र भुजपालितः ॥ श्रिया परमया
जुष्टो मुमुदे गतसाध्वसः ॥२५॥ ब्रह्मा शर्वः कुमारश्च भृग्वद्यामुनयो नृप ॥ पितरः सर्वभूतानि सिद्धा वैमा
निकाश्च ये ॥२६॥ सुमहत्कर्म तद्विष्णोर्गायंतः परमाद्भुतम् ॥ धिष्यानि स्वानिते जग्मुरदिति च शशंसिरे
॥२७॥ सर्वमेतन्मया ख्यातं भवतः कुलनंदन ॥ उरुक्रमस्य चरितं श्रोतृणामघमोचनम् ॥२८॥ पारंमहि
म्न उरुविक्रमतो गृणानो यः पार्थिवानि विममे सरजांसि मर्त्यः ॥ किं जायमान उत जात उपैति मर्त्य इत्याह मंत्र
दृष्टिः पुरुषस्य यस्य ॥२९॥ यद्ददं देवदेवस्य हरेरद्भुतकर्मणः ॥ अवतारानुचरितं शृण्वन् याति परांगतिम्
॥३०॥ क्रियमाणे कर्मणी दंदैवे पित्र्येऽथ मानुषे ॥ यत्र यत्रानुकीर्त्येतत्तेषां सुकृतं विदुः ॥३१॥ इति
श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे वामनावतारचरिते त्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥२३॥ ॥७३॥ ॥७३॥

णनमशक्यं तथा विष्णोर्गुणगणनमप्यशक्यमित्यर्थः तथा च मंत्रः विष्णोर्नुकंवीर्याणीति एतदेव मंत्रांतरार्थं सूचयन्नाह यस्य पुरुषस्य पूर्णमहिम्नः
पारम् मंत्रदृष्टिः वसिष्ठ इति एवमाह कथं किं जायमानो जातो वा उपैति नकोऽपीति वदन्नतत्वेनैवाहेत्यर्थः तथा च मंत्रः न ते विष्णो जायमानो न
जातो देवमहिम्नः परमंतमापेति ॥२९॥ यद्ददं शृण्वन् भवति स परांगतिं याति ॥३०॥ सुकृतं यथा वक्तुं विदुः ॥३१॥ इत्यष्टमे टीकायां
त्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥२३॥ ॥७३॥ ॥७३॥ ॥७३॥ ॥७३॥